

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Confirmatione. Liber Tertius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

curatore, propter rationem numero præcedente dictam. Non à principali, quia cognatio est annexa actioni levandi personaliter at nunc Principalis personaliter non levatur, ergo, &c.

Pont. lib. 9. matr. c. 3. in. 10. alios citat. Coninck. d. 32. n. 40. Perez d. 29. de matr. sec. 7. in. 2. Pontius a verò cum aliis multis Theologis respondet affirmativè, docetque Cognationem contrahi à principali. Ratio est, inquit, quia Ecclesia concedit hanc susceptionem fieri per Procuratorem, quod certè non inaniter, seu inutiliter concedit. Ergo cum effectu cognationis spiritualis inducenda, & cum obligatione instruendi, modo supradicto, Baptizatum. Et sanè quis dicat Ecclesiam præcipere; ut adhibeatur Patrinus in Baptismo, idque tam rigorosè, ut

ejus omisso, sicuti supra vidimus, ex probabiliore sententia sit mortalis. & tamen eandem Ecclesiam concedere, ut passim non adhibeatur? Idem enim esset, Patrinum non adhiberi, atque adhiberi per Procuratorem, si nemo cognationem, & obligationem instruendi contraheret.

Profecto Pontium hic sequor, non Sanchez.

CAPUT V.

Pœnæ malè, vel bis Baptizantis, Remissivè.

DE his planè dicam in Libro de Irregularitate, Cap. 14. Favente Deo.

Finis Lib. II. De Baptismo.

LIBER TERTIVS DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

CAPUT PRIMUM.

De Materia, & Forma Confirmationis.

SACRAMENTUM Confirmationis, quod est *Vinctio Chrysmatis consecrati, facta ab Episcopo sub prescriptis verbis, Confirmans Fideles ad Christianam Fidem custodiendam*, habet suam materiam, & formam, de quibus dicemus, quæ sunt sciri necessaria, mox cætera ad hoc Sacramentum pertinentia breviter profecturi.

§. I.

Materia remota.

1. Chrysmata confectum ex oleo simul, & Balsamo benedictum ab Episcopo Consecrato, est materia remota Confirmationis.

d. 3.

2. Dicitur Primò, ex Oleo, nempe Oliva-

rum. Quare sub pœna nullitatis Sacramenti apponitur Oleum ex nucibus, ex piseibus, ex semine lini, ex amygdalis, &c. quia hæc non sunt simpliciter olea. Quid de oleo ex Oleastris, hoc est ex olivis silvestribus? Puto hoc sufficienter, ac legitimè adhiberi, quia simpliciter, & in omnium usu oleum est.

3. Dicitur Secundò, ex Balsamo, sive Palestino, sive Syriaco, sive Indico, æquè enim sunt Balsama, & ita declarasse Paulum IV. Pium IV. Gregorium XIII. & Sixtum V. testantur Bellarminus, & Sanchez. Sufficere autem parum Balsami, quamvis in multo oleo, ita tamen, ut olei partes suscipiant odorem Balsami, notant Castropalaus, & Hurtadus.

Dicitur Tertio, simul, quia cum Balsamo, sicuti est, tum sententiam Castropalaus, aliorumque paucorum affirmantium, sufficere solum oleum, Balsamumque esse solum de necessitate præcepti, tum sententiam Castropalaus, dicentis, sufficere alterutrum, sive

c. Bellar. de hoc Sacram. c. 8.

d. Suar. de Sacram. d. 7.

sect. 1. ve.

Ad 3.

e. Castrop.

de Conf. d.

un. p. 2. n.

Ad 4.

Ad 4.

f. G. Hurt.

de Conf.

diff. 4. ver.

Quod autem.

Caet. 3.

p. 9. 72.

ar. 2.

h. Canus.

apud Va-

len. 3. p.

disp. 5. q. 1.

Prima

sententia

h. Cant.

sive

sive solum oleum Olivarum, sive Balsamum solum. Ratio nostra est: quia usus Ecclesie prescribens requiri utrumque, satis ostendit, utrumque requiri absolute, atque ad ad valorem.

5. Dicitur Quarto, *ab Episcopo Consecrato*. Si enim consecratus Episcopus nondum sit, sed solum electus, vel etiam a Summo Pontifice confirmatus, non potest valide exercere ea, quae pertinent ad Consecrationem: quare non potest confirmare.

6. Dicitur Quinto, *benedictum ab Episcopo Consecrato*, nam non solum Unctio exhibenda est ab Consecrato Episcopo, sed ipsum oleum, Balsamumque, (quod unico vocabulo appellamus *Chrisma*) debet esse ab simili Episcopo Consecrato benedictum, secus incepta esset Confirmationis materia, ut est communis doctrina Theologorum cum S. Thoma. Ratio autem hujus doctrinae efficacior nulla est, (nam aliae a Theologis solum congruentiam probant) nisi usus antiquissimus, & continuatus Ecclesiae.

7. Quare Caet. b & Val. e dum sentiunt, sufficere benedictionem Sacerdotalem, contra communem, seu certe contra probabiliorum opinionem sentiunt. Lege Quintanad. d qui invalide confirmatos esse putavit quosdam, quos Episcopus, quia defecit Chrisma, confirmavit Oleo infirmorum. Multoque minus est audiendus Molfesius, dum docet, Confirmatum ex oleo non Consecrato, non esse iterum confirmandum.

8. Nisi forte Caetanus intelligat, benedictionem Sacerdotalem sufficere, quando alicui Sacerdoti hanc facultatem benedicendi, seu conficiendi Crisma Summus Pontifex concessisset; licet enim nunquam legatur id alicui concessisse Pontificem, quia tamen legitur (ut mox c. 2. §. 1. dicemus) simplici Sacerdoti Privilegium dedisse confirmandi Fideles cum Chrismate consecrato ab Episcopo; ideo non videtur aliquibus denegandum Pontifici, etiam hanc potestatem ipsi Chrisma benedicendi, posse simplici Sacerdoti concedere.

9. Verum, in hoc sunt etiam hi Doctores rejiciendi, ut recte notat Suarez cum aliis, qui hanc potestatem simplici Sacerdoti concedi a Summo Pontifice posse, omnino negant. Si autem hujus rationem queras, illa est, quia id esset contra usum Ecclesiae anti-

quissimum, cujus contrarium non possit ulli ratione, vel testimonio comprobari. Eademque ratio probat Pontificem, non posse dispensare, ut Confirmatio conferatur in Oleo, Balsamoque ab Episcopo nondum benedicto, quicquid aliqui h in oppositum doceant apud Leandrum.

10. Inquires, qua benedictione uti debet in conficiendo Chrismate Episcopus?

Respondeo. Certum est, Episcopum sub mortali debere usurpare benedictionem ab Ecclesia praescriptam. Ad valorem tamen sufficere quamlibet Dei invocationem, Doctores advertunt, quia credi nequit, Christum Dominum formulam aliquam pro ejusmodi benedictione designasse.

11. Inquires iterum. Estne de necessitate Sacramenti, Chrisma esse novum, hoc est, hoc praesenti anno benedictum?

Respondeo. Ad valorem sufficit Chrisma verum, nisi sit corruptum. Illud autem, quod totam Balsami fragrantiam amisit, satis dubiam materiam esse existimarem. Ad licitum autem usum, debere sub poena peccati mortalis esse novum, monet Suarez. Neque hic apponendam esse puto exceptionem illam (nisi urgeat necessitas) ut apponendam duximus supra in Baptismo; hoc enim Confirmationis Sacramentum non est necessarium, sicuti Baptismus. Quare in dies differri, donec de novo Chrismate provideatur; facile potest.

§. II.

Materia proxima.

1. **V**Nctio ex Chrismate, quae ab Episcopo per modum, seu figuram Crucis, ipso Episcopi dextero pollice fiat in fronte confirmandi, est materia proxima Confirmationis.

2. Diximus Primum. *Vnctio ex Chrismate*, id est ex Oleo, & Balsamo benedicto, modo jam explicato. Quanta autem debet esse ejusmodi Unctio? Respondeo. Quanta sufficit, ut cum illa formari possit Crux sensibiliter in fronte; debet enim verificari forma, quam dicemus eam esse. *Signo te Crucis, & Confirma te Chrismate salutis, &c.*

3. Diximus Secundum. *Ab Episcopo*, intellige de Jure, seu de potestate ordinaria, nam

h Palud. Esti. Campu. ap. Leandr. de Confir. d. § 9. 4.

Suar. d. 33. de Sacram. sec. 1. vers. Hic vero.

a S. Th. 3. p. 9. 72. art. 3.
b Caet. l. c. ar. 3.
c Val. l. c. ver. Ad hoc in primis.
d Quintanad. d. 4. d. 7. q. 4.
e Molf. in Sum. Tr. 4. c. 2. n. 22.
f Id Caet. ib. n. 4. 4. 7. q. 4.
g un. ar. 3. Palud. in 4. d. 7. q. 4. Victor. de Consecr. 4. Val. 3. p. d. 59. 1. p. 2.
ver. Deinde dico. Suar. de Sacram. d. 32. c. 2.

ex concessione Summi Pontificis dicemus mox. c. 2. §. 1. n. 4.

4. Diximus Tertio. Per figuram Crucis, nam id requiritur necessitate Sacramenti, propter rationem modò dictam, quia debet respondere formæ: Signo te signo Crucis, &c. Adverte autem hoc signum debere fieri Unctione ipsa: quod certè constat ex usu, & continuato ritu Ecclesiæ.

2 G. Hurt. de Confir. diff. 6. Vers. Quarto ad minus.

b Zambr. de casib. occ. temp. mor. c. 2. d. 1. c Seraph. Th. V. Cõfirmatio direct. diff. 7. facere videtur Lay. lib. 5. Tr. 3. c. 2. n. 5. finem. d Theolog. Seraph. l. 5. e Suar. Laym. Reginald. Dian. alii que apud Leander de Confir. Tr. 3. q. 12. quibus ad de Castrop. de Conf. d. un. p. 3. n. 4. f Henr. Vivald. quos citat. sequitur.

5. Diximus Quarto. In fronte Confirmandi, id, quod etiam esse ex necessitate valoris Sacramenti, docet ipse usus, confirmantq; Patres, id in Confirmatione semper expolentes; & quidem valde congruenter, ut ostendatur, Fidelis non debere fidem, & Christi Domini Crucem erubescere.

6. Diximus Quinto. Pollice dextro, quod item ex ipso usu, ritusque Ecclesiæ perpetuo constat. Noto nihilominus, id non videri ita de necessitate Sacramenti, ut alia manu, aliove digito ejusmodi Unctio exhiberi non possit, quia, (ut advertit Muradus a) non est credibile, Christum Dominum voluisse ex tam modica valorem hujus Sacramenti dependere.

7. Sed quid? eritne illicitum mortaliter, alia manu, vel alio digito inungere? Respondeo. Ita docet b Zambranus, sed nimis rigidè. Quare probabiliter c alii liberant à mortali, quia non est variatio essentialis, nec in re gravi.

8. Inquires. Ipsove digito immediate debet Unctio fieri, an potest medio aliquo instrumento v. g. modico Gossipio, vel particula, vel argentea virgula, tempore peccatis, &c.

9. Quoad valorem, quid sentiendum? Respondeo. Non pauci e docent, invalidum esse hoc Sacramentum, si mediante instrumento fiat unctio, quia impositione manus à primis Ecclesiæ exordiis semper collatum esse hoc Sacramentum, constat ex Apostolorum usu.

10. Non pauci f verò validum esse contendunt, quia ut habet Muradus, g non est credibile, Christum Dominum instituisse, ut essentia tantum Sacramenti dependet ab ejus-

modi immediate. Quare sicuti potest valide conferri Sacramentum Baptismi & Sacramentum-Extremæ-Unctionis medio instrumento, & quidem urgente necessitate, v. g. tempore pestis, etiam licitè, ita in Confirmatione.

Neque obstat prædictus Apostolorum usus, nam qui facit aliquid sua manu tenente instrumentum, satis verè, satisque propriè sua manu, atque adeo suæ manus impositione facere dicitur. Hunc tamen, sic confirmatum, esse iterum sub conditione confirmandum, rectè notat Quintanadennas ibidem.

§. III.

Forma Confirmationis.

1. EX Concilio h Florentino, & omnibus h Conc. Fl. i Theologis hæc est Confirmationis forma. in Decr. Fidei sub Eugen. IV. i Om. Theol. cum s. Th. 3. p. q. 62. a. 4.

Signo te signo Crucis, & Confirmo te Christum saluti in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

2. Quæ omnia verba requiruntur ad valorem, ut ex antiquissimo Ecclesiæ ritu constat.

3. Hæc autem formæ. Signo te, & Confirmo te in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Vel, Signo te signo Crucis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Vel, Confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Hæc inquam, formæ, licet ab aliquibus h sufficientes existantur, quia k Ap. G. ea verba, quæ omittuntur, videntur involui in iis, quæ pronunciantur: tamen, vel id falsum est, vel certè esse dubium, an sic sufficiant, inficiabitur nemo. Quare, si quando sic fortè collata fuit Confirmatio, omnino erit sub conditione repetenda.

4. Si verò indicativè, vel imperativè, (nam si deprecativè dicatur, certum est invalidam esse collationem,) sic proferat Episcopus, Signetur servus Christi, seu signetur, tu, &c. valide Confirmatio conferetur; intelligitur enim (à me) sicuti supra diximus de illa forma Baptismi Græcorum: Baptizetur servus de Conf. Christi, &c. d. 3. q. 19.

5. An licitè? Respondeo. I Leander cum cum Suar. aliis ait, id esse mortaliter illicitè, quia sic fieret contra usum Ecclesiæ; tum Latine, ut Diana, a certum est, tum Græcæ, cui concessum quilibetque.

dcia

dem fuit simili modo Baptifmum conferre, nunquam verò Confirmationem.

6. Nollem tantis Doctoribus me nullius fcientiæ periculum opponere. Fateor fic peccari ob difceffum ab univerfali Ecclefia confuetudine, fed peccari mortaliter fateri vix poffum, quia, dum certa, & rata conftat, quoad valorem, forma, non admodum gravis ejufmodi mutatio mihi effe videtur. Favet mihi Valentia, & fupra allatus in fimili de Latino, qui utatur in Baptifmo forma Græcus fup. de eorum.

a Val. à nob. alla- tus fup. de eorum.
Bapt. c. 1. 7. Quoniam verò illa eadem invocatio §. 5. n. 15. Trinitatis eft in Confirmatione explicite b 8. Th. fu- adhibenda, quæ adhibetur in Baptifmo, (& pra Henri. quidem fatis congruenter, ad fignifican- fua. ap. dam fidem, quam in Baptifmo recipimus, Leand. de eandem per Confirmationem effe à nobis Conf. d. 3. propugnandam;) ideo, quoad ejufmodi ex- 9. 17. dicis preffionem, idem dic, quod fupra dixi- effe om- mus in Baptifmo, effe nempe de neceffi- nium Do- tate b Sacramenti.
torum.

CAPUT II.

De Miniftro Confirmationis.

§. I.

Quis ille fit?

1. Ordinariū Confirmationis Miniftrom effe Epifcopum confecratum, firmatum effe ipfo hujus tractationis initio. Superfunt quaftiunculae quaruor.

2. Prima. Quid de Epifcopo Hæretico, Depofito, vel Degradato? Refpondeo. Licet cum peccato gravi, validè tamen Confirmationem hi conferat, quia per hæc non amittunt Ordinis Characterem.

3. Secunda. Si inveniatur aliquis Epifcopus, qui non acceperit, hoc Sacramentum Confirmationis, validène, ac licitè alios confirmabit? Refpondeo. Validè, non effe dubium, quia carentia Confirmationis Consecrationem Epifcopalem non impedit. At verò illicitè mortaliter, docet Tannerus. c. d. Leand. Verùm d. Leand. cum alijs agnofcit folum culpam venialem: & merito, quia non videtur gravis deordinatio non Confirmationem confirmare.

4. Tertia. Quamvis fupra ftatuimus,

Pontificem non committere fimplici Sacerdoti Chrifti confectioem; potefte faltem idem Pontifex concedere eidem Sacerdoti, ut is miniftret Fidelibus Confirmationem, Chrifti confectio ab Epifcopo? Refpondeo, poffe Sacerdoti, non verò inferioribus Clericis. Conftat id ex ufu Ecclefie; Cum enim inveniamus Summum Pontificem, id aliquando concessiffe, pro certo tenendum effe, eum poffe: Unde colligimus, Chriftum Dominum ita inftituffe. Sanè fic habet Eugeni IV. Legitur aliquando per A- c Eug. IV. postolica Sedis difpofitionem ex rationabili, & ur- in Decr. gente admodum caufa, fimplicem Sacerdotem Sa- Fidei in- cramentum Confirmationis adminiftraffe. Concil. Floren. f C. Hurt. de Conf. diff. 13. ver. Ex quo con- ftat.

5. Nota illud urgente, nam fine iufta caufa, quamvis valida effet concessio, non tamen licita. Hurtadus f item rectè notat, poffe id à Summo Pontifice concedi Electo, quamvis nondum Consecrato, quia is effe actus iurisdictionis. Rectè item addit q concessioem non expirare morte conce- dentis, quia effe gratia facta.

6. Epifcopum, vel alium quempiam Summo Pontifice inferiorè hanc facultatem non poffe concedere, certum apud omnes h effe.

7. Quarta. An hodie fint aliqui Sacerdotes, quibus inveniatur concessa tanta facultas? Refpondeo, effe sub quibusdam conditionibus Regulares pro locis Indiarum: quod vidèri à curiofo poterit apud Quin- tanadveñas. i

§. II.

De obligationibus Miniftri Confirmationis, deque folemnitatibus ab ipfo fervandis.

1. **V**T licitè Epifcopus Confirmationis Sacramentum adminiftret, debet Primò verfari in ftatu gratiæ, ut univerfaliter alibi dictum effe.

2. Debet Secundò folum fubditis fuis illud conferre, idque in propria Diœcefi. Ex præfumpto tamen confenfu alterius epifcopi, licitè alienos in fua eadem Diœcefi confirmabit: qui præfumptus confenfus folet evenire, quando aliquis Epifcopus fuum fubditum mittit ordinandum ad alterum Epifcopum; tunc enim tacitam concedit licentiam, ut ab eodem, fi fortè ordinandus non fit Confirmatus, accipiat Confirmationem,

c Eug. IV. in Decr. Fidei in Concil. Floren. f C. Hurt. de Conf. diff. 13. ver. Ex quo con- ftat. g G. Hu. ibi. V. fit autem. h G. Hurt. cum com- muni de Conf. ib. ver. Ex quo con- ftat. i Quinta. de Conf. fingul. 5. & 6.

g Tanner. ap. Leand. de Conf. d. 2. q. 6. d. Leand. l. c. cum Gran. & communi- ter.

nem, quæ prærequiritur ad ordinationem.

3 Henr. Idem puto a pro advenis; Episcopus enim
Layman, potest alienos fortè existentes, etiam obiter,
aliq. cum in sua Diocesi, confirmare. In aliena item
Cathrop. de Diocesi solum potest cum Episcopi pro-
Confir. d. prii saltem præsumpta licentia, sine qua, si
v. p. 9. etiam suos confirmaret, peccaret mortaliter,
b Barbo. 2. & suspensionem ab exercitio Pontificalium
p. de pot. incurreret. Ita ex Tridentino, Barbofa. *b*
Ep. alleg. 3. Tertio. In Templo debet administra-
30. n. 15. re ex decencia, & ex Rubricis, ante Altare:
aliquæ. cæterum potest e extra Ecclesiam in Orato-
c Diamap. rio, vel Palatio ipsius Episcopi, & in quo-
4. Tr. 4. cunque loco decenti. Item in quovis die,
resol. 50. sive festo, sive profesto. Præterea in qua-
d. C. Vi le- cumque hora, sive ante prandium, sive post
jun. C. Vi illud, quia nec Episcopus conferens, *d* nec
Episcopi de Fidelis, cui confertur Confirmatio, debent
Conf. d. 5. ex necessitate esse jejuni. Quod si jejunium
 requirat sacer Textus, id, vel est solum ex
 consilio, vel is Canon contrario usu est jam
 abrogatus. *e*

e Suar. l. c. abrogatus. *e*

d. 37. sect. 4. Quarto. Episcopus, dum hoc Sacra-
2. V. mentum administrat, debet sub obligatione
 peccati mortalis esse vestitus Pluviali, Mitra,
Quartò Stola, & cum Baculo Pastoralis. *f*
observat. f
f Diamap. 5. Quinto. Obligatur Episcopus mini-
7. Tr. 19. strare hoc Sacramentum suis, vel per se, vel
res. 31. per alium Episcopum. Quare si longo tem-
 pore negligat, peccabit mortaliter ex *Cas-*
tro palao l. c. quia magno bono suas oves
 defraudat: Debet itaque se conferre in
 Templâ ad hanc administrationem oppor-
 tuna: nec expensas itineris petere potest, si-
 quidem propter administrationem Sacra-
 mentorum, decimis, & sui Episcopatus fru-
 ctibus gaudet. Circa hanc obligationem E-
 piscopi, vide omnino, quæ dicemus *g* mox,
de Conf. 6. Denique solemnitates *h* hujus Sacra-
 menti hæc sunt. Primum præsentia Patrini, de
 quo mox separatim,
Suar. d. 37. de Sa-
cr. sec. 1. Secundo, Episcopus modo dicto vesti-
ty. 2. Ca- tus exhibet Sacram Unctionem, formam
strop. de proferens, &c.
Conf. d. v. Tertio, confert pacem jam Confirmato.
p. ult. Quarto, eidem levem alapam impingit,
 ut ipsum moneat de forti animo in perfe-
 rendis injuriis pro Christo. Eam autem non
 impingere, nullum esse peccatum, seclulo
i Valen. 3. contemptu, notat rectè Valentia. *i*
p. d. 5. q. 1. Quinto, Confirmati frontem virga linea
p. d. sine. ligati curat, ne Chrisma defluat, juxta loco-

rum consuetudinem: quam vitram propter
 Chrismatis contactum, ad profanos usus
 nunquam adhibendam esse, monet Laym. *k k Laym. l.*
 sed vel servetur ad similem usum, vel com-
 buratur, & ejus cineres in Sacarium projici-
 ciantur. In nostris locis, statim post per-
 actam Unctionem, Ministri Episcopi fron-
 tem confirmati abstergunt, uade ejusmodi
 vitæ usus non est.

6. Plures orationes ante, & postea reci-
 tantur ab Episcopo, &c.

7. Mutat Episcopus aliquando nomen
 Confirmati, præsertim si ejus antiquum no-
 men Gentilitatem sapiat.

8. Cæterum accensum in manus Confir-
 mati tradi, alicubi consuetudo est.

9. Admonitio, ne Confirmatus discedat
 ante benedictionem Episcopi, non videtur
 obligare. Immo in magno concursu expedire
 discedere, & locum alius cedere.

10. Denique debent nomina Confirma-
 torum, Confirmantis, & Patrinatorum scribi,
 ut in posterum sciatur cognatio contracta,
 Modum hæc scribendi minutè tradit *l Bar-1 Barbof.*
bofa. Et quidem Parochum scienter, & ex *de pot. Pa-*
negligentia frequenter, seu plures baptiza-
roc. c. 7. tos, vel matrimonio copulatos non scribere *n. 16.*
 mortalis peccati condemnat *m Quintanad- m Quintan-*
veñas. Unde quid simile videtur dicendum *de Conf.*
 de Confirmatis, ut apud Dictum Auctorem *sing. 11.*
 videri potest distinctius.

CAPIT III.

De subjecto Confirmationis.

Subjectum aptum ad validam Con-
 firmationem est persona baptizata cu-
 juscumque conditionis, vel ætatis.
 Quoad licitum autem usum, quæri solet.
 Primum de infantibus. Secundò de Amentibus.
 Tertio de proximè morituris. Quarto
 de Adultis, posito semper, quòd sint bap-
 tizati.

De infantibus.

Convenientius esse, Infantes confirmari *de Conf.*
 in Infantia, docet *n* Leander; sed nimis im-
 merito ita docuit, cum sit longè melius esse *o Pius V.*
 regulariter confirmare post adeptum ratio-
 nis usum, ut hodie praxis Ecclesiarum ob-
 servat, atque discretè habet *o Pius V.* & com-
 c. 3, nu. 14

muniore

a Suar. muniore calculo docent Theologi. a Verba
 d. 35. Pii hæc sunt in Carechismo: *Posset quidem
 statim à Baptismo Confirmatio omnibus admi-
 nistrari, sed minus expedit pueris illam conferre
 ante septennium, licet expectandus non sit annus
 duodecimus.*
 Illud Leandro libentissimè concedimus,
 rationabili existente causa, posse, & aliquan-
 do debere Infantem confirmari, ut, si ti-
 meatur longa Episcopi absentia, vel brevi
 Infantem moriturum, vel adsit alicubi con-
 suetudo pro Infantibus. Certè b Suar. illam
 eriam causam esse rationabilem censet, si
 Episcopus vellet ob benevolentiam, similem-
 ve causam confirmare Infantem, sed re-
 moto, si quod timeatur, scandalo; nam tunc
 graviter non peccaret Episcopus, quia ejus-
 modi usus confirmandi compotes rationis,
 non videtur esse rigoris magni.

§. I.

De Amentibus.

1. **S**I spes sit, ut Amentes ad rationem re-
 deant, expectetur, ut expectantur In-
 fantes; secus, possunt, & debent confirmari,
 etiam si sint Amentes perpetui, ne scilicet
 tanto bono, & hujus Sacramenti Characte-
 re careant. Sic ex probabiliore sententia c S.
 Thom. aliique.
 2. Theologia d Seraphica monet: ne de-
 tur Confirmatio iis amentibus, de quibus
 constat notoriè, incidisse in amentiam in
 statu peccati mortalis. Constat, inquit, nam
 si non constet, vel dubitetur, scimus om-
 nes, debere eos præsumi bonos, & confir-
 mandos. Non placet monitio, quia semper
 dubitari potest aliquod intercessisse lucis in-
 tervallum, in quo per contritionem bonum
 statum acquisierint.
 3. Quod si alicubi Episcopus Amentes
 confirmare non solet, satis excusabuntur
 Parentes, si illos ad Episcopum non addu-
 cant.

§. II.

De proximè morituris.

1. **H**OS, tamen si sint Infantes, posse &
 debere confirmari ratio modò dicta
 §. 1. nu. 2. suadet. Excusatio tamen illa esse

solet in promptu, quia ejusmodi infirmi sicut
 in lectulis jacentes, sive cubescunt, sive ti-
 ment, ad se Episcopum advocare.

2. Audiant tamen Episcopi quod e Joan. e Jo. Sanc.
 Sancez ipsis edicit. Si Episcopus (inquit) in secl. d.
 adire Carcerem vellet, & ibi Confirmationem 40. nu. 4.
 ministrare condemnatis ad mortem, exemplum vers. Quod
 humilitatis, & cura ingentis erga suas oves o- si Episco-
 stenderet. Audiant quæ scripsit f Quintanad. pus adire:
 Si suspendendus, (inquit) vel quilibet moribyn- f Quintã-
 dus Confirmationem petat à proprio Episcopo, il- ad. de Cõf-
 lum sub mortali teneri ad eam ministrandam, sing. 2. n. 5.
 docent Angelus, Vivaletus, Fillius, Ottagaria,
 Suar. Reginal. Laym. quia privet petentem
 magno fructu. Audiant Sanctissimum Pasto-
 rem Carolum Borromæum, g Si quis (inquit) g S. Carol.
 eum periculosè egrotat. Confirmationem sibi mi- in Decr.
 nistrari petat, tunc Episcopus, si eo loci est, ubi ille 27. Decre-
 egrotat, no sine hoc Sacramento decedat, eum torum Me-
 charitate paterna invisat, & confirmet. dional.

§. III.

De Adultis.

1. **P**rimò. Hi statim à Baptismo confir-
 mantur, si oportunitas adest, quia
 nihil eos impedit, & sic fortiores reddentur
 ad fidem profitendam.

2. Secundò. Non tamen iidem peccant,
 nec mortaliter, nec venialiter, si citra con-
 temptum, vel quid simile, data occasione id
 negligant, quia de hoc nullum apparet præ-
 ceptum: quæ est sententia b Suarii contra h Suarez.
 Caët. & alios nonnullos putantes, esse ve- de Conf. d.
 diale. Unde non est fides habenda Lean- 38. sec. 1.
 dro, i qui trahit ad se Suarium, quasi conce- vers. Quo-
 dentem esse veniale- circa.

3. Tertio. Nec ullo modo peccant si Fi- i Leandr.
 deles, qui nondum Confirmari accedunt ad do Conf.
 fieram Eucharistiam assumendam; quia d. p. 9. 7.
 multo magis de hoc nullum præceptum sine.
 adest, quicquid aliqui t dicant in opposi- k Tol. Vi-
 tum. Multo l minus peccant, qui nondum etorel. Sor.
 Confirmati, Religiosam Professionem emit- apud Dia-
 tunt, vel alia Sacramenta (præscinde ab Or- nam p. 4.
 dine, de quo mox) suscipiunt, vel admini- Tr. 4.
 strant. resol. 50.

4. Verùm Quarto. Quid de suscipienti- l Quintis.
 bus Ordines, non præsumpta Confirmatio- de Conf.
 ne? Respondeo. Id magis est controversum. sing. 4.
 Puto tamen, neque hos peccare saltem mor-
 taliter,

m. l.
3.
bos.
t. Pa.
7.
ima.
onf.
II.
c. S. Tho. 3.
p. q. 72. ar.
8. ad 2.
Suar. alii-
que citati.
d. Theo. Se-
ra. V. Con-
fr. diff. 3.
vers. A-
mentes
vero.
andr.
onf.
q. 3.
V.
ad.
2. p.
m. 14.

taliter, quia neque hic apparet adesse præceptum, vel gravem saltem consuetudinem. Tridentinum *a* autem dum dicit: Prima *b* *Trid. sess.* 23. c. 4. de *Conf.* Tonsura non initiatur, qui Confirmationem non susceperint, monere potius videtur, quam præcipere. Ita *b* *Suar. aliique;* *l. Valo. Co-* ninc. mortale, quia id doctissimi etiam Auctores *Gran. A-* res *e* affirmant.

vil. aliq; 5. An autem peccent saltem venialiter? *apud Dianam p. 2.* Respondeo ferè communior opinio est, eos peccare venialiter: sed probabile etiam est, ne venialiter quidem peccare, quia, ne levis quidem deordinatio apparet; & ex alia parte non obligamur omnes bonas operationes *Bon. Tol. aliique.* Ordinibus suscipiendis præmittere. Episcopum quidem ipsum scienter ordinantem non Confirmatos, à dicto veniali non excuso, quia magis ad ipsum pertinet; directiones Conciliorum diligenter custodire.

Inquires denique. Quamnam dispositionem asserere debet Confirmandus, ut ritè, & licitè hoc Sacramentum suscipiat? Respondeo, præter intentionem saltem virtualem illud suscipiendi, & statum gratiæ, qui requiritur, ne suscipiendo Sacramentum mortaliter peccet, ut supra *d* universaliter dictum est, debet Adultus aliquo tandem modo scire, quid suscipiat, & alia illa omnia circa cognitionem Mysteriorum Fidei, quæ requiruntur pro susceptione Baptismi, de quibus suo loco dictum est supra. *e*

d *Supra lib. 1. c. 3.*
e *Supra lib. 2. c. 2. §. 3.*

CAPIT. VI.

De Patrino in Confirmatione.

1. Quoniam plura, quæ de Patrino in Baptismo diximus superius, ad Patrinum Confirmationis etiam faciunt; ideo sunt ea omnino recolenda, & nihilominus hic aliqua, ibidem dicta, commoditatis gratia, repetemus, & alia propria superaddemus.
 2. Patrinus, vel Matrino contrahit cognationem spirituales, quæ sit impedimentum dirimens Matrimonium; *f* sic enim *f* *Trid. sess.* 24. c. 2. *de Ref.* habet Tridentinum. Ea (inquit) quoque cognatio, quæ in Confirmatione contrahitur Confirmantem, & Confirmatum, illiusque Patrem, & Matrem, ac tenentem non egrediatur. Clariora hæc tibi erunt ex

dictis de Patrino in Baptismo. Hic autem nota illud (tenentem,) quare sicut non tangens baptizandum non contrahit cognationem, ita nec contrahet non tangens Confirmandum.

3. Secundò. Idem qui fuit Patrinus in Baptismo, potest esse in Confirmatione, ut docet *g* *Hurtadus*, aliique. Verùm probabilius *Castropal. b* aliique dicunt, debere esse diversum, nisi necessitas urgeat; licet admittere eundem, non esse mortale, quia res non est gravis, fateatur *Diana*.

4. Tertio. Patrinus in Confirmatione non sit, nisi unus, vel una, quia quod in Baptismo possit esse unus; vel unus, & una, dispositum fuit à Tridentino, i' quod non fuit dispositum in Confirmatione; ergo in hac standum est Juri Communi, k quod unum, vel unam tantummodo in Confirmatione concedit. Rectè autem decretum est ob decentiam in Synodo *l* Panormitana, ut juxta Pontificale Romanum *Clem. VIII. mas marem*, fœmina fœminam tenear. Addit *m* *Barbosa*, non posse convenire unum esse Patrinum, nisi duorum tantum in eodem die, sic præscribente Pontificali; nisi fortè ejusmodi Patrinus sit presbiter, & præsertim nisi sit Ecclesiasticus, de quo profectò rectè dixit (convenienter) nam ceterum præceptum non video.

5. Quarto. Religiosus, vel Religiosa, o etiam sine licentia Superioris, potest, saltem absque mortali, esse Patrinus, vel Matrino in Confirmatione. Si enim olim fortasse fuit aliqua prohibitio, hodie ipsa consuetudine abrogata est. Quidquid dicat *Castropal. n* qui docet Religiosum peccare mortaliter tenendo Confirmandum, & solum tunc non peccare, quando confirmandus esset etiam Religiosus. Nos autem sequitur *Quintanad. o* saltem peccatum q mortale non cognoscentem.

6. Quintò. Patrinus in Confirmatione debet ex *Castropalao p* esse confirmatus, sed de hoc dixi cum de Baptismo, §. 2. n. 4. g.

7. Sextò. Patrinum non adhibere in Confirmatione, esse mortale, docent communiter Doctores, & quia est solemnitas semper gravis exillimata in Ecclesia, ut etiam in Baptismo.

g *G. Hur.*

Le. def. 14.

Silv. V.

Confirmatio, nu. 4.

Castrop.

de Conf. d.

un. p. 10.

nu. 2. Bon.

Laym.

Barbo.

cum Diana

in p. 3. Tr. 4.

hac standum est Juri Communi, k

quod unum, vel unam tantummodo in Confir-

Castrop. l. c.

Final.

est ob decentiam in Synodo l

Panormitana,

ut juxta Pontificale Romanum Clem.

VIII. mas marem,

fœmina fœminam tenear.

Addit m

Barbosa,

non posse convenire unum esse Patrinum,

nisi duorum tantum in eodem die,

sic præscribente Pontificali;

nisi fortè ejusmodi Patrinus sit presbiter,

& præsertim nisi sit Ecclesiasticus,

de quo Epi. all. 30.

non adfit malitiæ præsumptio. Hæc ille. Sed n.

32. profectò rectè dixit (convenienter) nam n

Castrop.

ceterum præceptum non video.

l. c. n. 2.

5. Quarto. Religiosus, vel Religiosa, o

etiam sine licentia Superioris, potest, sal-

tem absque mortali, esse Patrinus, vel Matrino

in Confirmatione. Si enim olim fortasse fuit aliqua prohibitio,

hodie ipsa consuetudine abrogata est. Quidquid dicat

Castropal. n

qui docet Religiosum peccare mortaliter tenendo Confirmandum,

& solum tunc non peccare, quando confirmandus esset etiam Religiosus. Nos autem

sequitur Quintanad. o

saltem peccatum q

mortale non cognoscentem.

4. §. 2. n.

6. Quintò. Patrinus in Confirmatione

debet ex Castropalao p

esse confirmatus, sed de hoc dixi cum de Baptismo, l. 2. c. 4. va. Suar.

§. 2. n. 4. g.

7. Sextò. Patrinum non adhibere in Confir-

matione, esse mortale, docent communiter Doctores, & quia est solemnitas semper

gravis exillimata in Ecclesia, ut etiam in Bap-

tismo.

5. §. 1.

8. Septimò. Parentes non possunt in Confirmatione suscipere sub mortali propriam sobolem, ut nec possunt in Baptismo. An autem priventur jure petendi, si suscipiant extra necessitatem, est in opinione positum, atque tum affirmativa, tum negativa probabilis est; ut cum de Baptismo loqueremur, indicavimus, & confirmabitur ex dicendis n. 10.

9. Octavò. Vir non potest suscipere uxorem suam in Confirmatione, nisi accedente necessitate. Verùm Lean. b cum aliis, ne in necessitate quidem posse contendit. Unde sequitur, si suscipiat, non contrahere cognationem propter similem rationem, quam alias induxi, & quia qui alium suscipit contra Ecclesiæ dispositionem, cognationem ab ipsa legitimæ susceptioni annexam, contrahere non potest. Contra haec sequelam habet Lean. l. c. sed nos illum non sequimur.

10. Confirmatur nostra doctrina, quia sic habet Clem. VIII. d in Pontificali: Nul- lus, qui non est confirmatus, potest esse in Confirmatione Patrinus, nec Pater, aut Mater, Maritus, aut Uxor, Hæc ille. Ego igitur expendo illud (non potest) cum enim hoc verbum cum negatione possit significare idem, quod (non valet) id est non est valida susceptio, & possit etiam significare idem quod (non licet) id est valida est, sed peccaminosa susceptio, idèd poterit quis sequi priorem explicationem, & negare contrahi prædictam cognationem à conjugatis: ex To. 1. Tr. 3. nulla enim invalida susceptione valida cognatio nasci potest. Sed non nego, posse te sequi opinionem posteriorem, &c. Unde Tom. 3. de utraque sententia sit probabilis, &c. Quod Vol. Obed. autem has significationes habeat illud (non potest) habes apud e Barbosam, aliosque.

11. Nono. An Frater possit esse Susceptor in hoc Sacramento alterius Fratris? Sà, f aliiq; ajunt licitum esse in necessitate. Si ergo id solum necessitati concedunt, negare videntur extra illam causam. Sed profectò id nimis jejune dictum est. Quare oportebit, & id clariùs explicare, & alias dubitationes hinc emergentes dissolvere, quod jam facio.

12. Quæro enim Primò. An peccet Frater suscipiendo Fratrem extra necessitatem?

13. Quæro Secundò. An contrahat cognationem spiritua-lem, ita, ut, si Frater v. g. tenuerit Sororem, deinde cum illa inhonestè agendo, debeat in Confessione explicare, tum cognationem carnalem, tum spiritua-lem?

14. Quæro Tertio per hanc occasionem. Si Frater Fratrem suscipiat in Baptismo, idemne in prædictis duobus dicendum, quod in Confirmatione?

15. Respondeo. Volui non paucos Doctorum libros revolvere, & recollere totam distinctionem 4. & 5. de Consecr. & causam 30. in quibus de hujusmodi argumento tractatur, & nullibi inveni prohibitionem, ne Frater Fratrem, Sororemve in Baptismo, vel Confirmatione susciperet. Solum in prædicta verba Sà, & Bonacinæ incidi, valde, ut vidisti, arida, eaque sine ulla ratione, sine ulla Juris citatione, sine ulla patritate prolata. Quare donec aliud certius effulgeat.

16. Dico ad primam Quæstionem, Fratrem, posse suscipere Fratrem, vel Sororem sine ullo peccato, quia non sunt imponenda præcepta, si de illis non constet.

17. Dico ad secundam, contrahere cognationem, quia nulla ratio apparet non contrahendi. Unde utraque cognatio erit Confessori aperienda, si casus propositus eveniat.

18. Dico ad tertiam, idem esse dicendum in Baptismo, quia pari modo res in eo se habet.

Obligatio Patrinus Confirmationis.

19. Patrinus in Confirmatione tunc solum tenetur Confirmatum instruere in fide & moribus; quando deficit Patrinus Baptismi, vel alius, qui instruat. Imo Henric. g Laym. cum aliisque hunc Patrinum non esse ad ejusmodi instructionem obligatum docent; hoc enim est proprium munus Patrinus baptizati, non confirmati.

CAPUT V.

De pœnis iterum Confirmantis.

1. Quamvis, qui bis scienter eundem baptizat, ut h alibi dictum est, sit irregularis; qui tamen bis, etiã scienter confirmat, e. g.

F graviter

Henr. 1. 14. 7. ma. v. 4. trop. f. d. 10. Bon. iana. r. 4. 1. v. l. c. inal. gn. n. 6. Pa. 2. rbo. e pot. ll. 30. lro. 2. imia. pt. ul. de fin. trop. f. d. 10. 2. n. Na. Suar. i. a. e cum de d. 1.

g Henri. Bonac. g Laym. cum Castr. de Conf. d. un. p. 10. n. 2. e cum Lean- dro de Conf. d. 5. q. 7. h Lib. 2. de Bapt. c. ult. e lib. de Irreg.

graviter quidem, & sacrilegè peccat, quia Confirmatio cum imprimat Characterem, est irreiterabilis, sed non incurrit irregularitatem. Ratio convincens ducitur ex illo principio a aliàs allato. *Illud solum delictum inducit irregularitatem, quod expressè iura decernunt.* Quo posito, sic subsumo. At nullum Jus invenitur, quod delicto iteratæ Confirmationis irregularitatem adnectat; ergo, &c.

a *L. de Irreg. c. 5. n.*
b *G. Hurt. de Confir. diff. 9. Et iterum de Irreg. d. 2. diff. 1. Suar. 3. p. de Sac. d. 38. sec. 2. Bona. Val. March. a. liique cum Lean. de Conf. d. 4. q. 11. c. C. Difflum est de Conf. d. 5.*

Et ita docent communiter Doctores. b
2. Neque obstat Sacer e Textus, quatenus videtur irregularitatem huic delicto

adnectere: non obstat inquam, nam hoc Cap. est Concilii Tarraconensis, quod fuit Provinciale, atque adeo totam Ecclesiam nequit obligare: vel certè usu est abrogatum; vel denique, quia est pœna, incurretur post sententiam.

3. Reconfirmare sub conditione eum, de quo est dubium, an validè fuerit confirmatus, non solum non esse peccatum, sed rectè factum, sicuti dictum est de dubiè baptizato, monitione non indiget.

Finis de Confirmatione.

Laus DEO, Beatiss. Virgini, ac B. Aloysio.

LIBER QUARTVS

DE

SACRAMENTO EVCHARISTIÆ.

Monitio ad Lectorem.

Adverte, Amice Lector, me de Sacramento Eucharistiæ, ut & de Sacrificio Missæ, cujus tractatio hujus item est loci, pluribus egisse in Opusculo expeditæ Communionis, & in Opusculo de eisdem Missæ Sacrificio. Si ergo sæpius ad Opuscula hæc, te Lector ablegem, ne mireris: id facio, ne ea huc transcribam, cum mea molestia, immo, & cum tua, qui Cambrem repetitam, tuæ mensæ appositam, quasi invitus, iterum absumere, cogereris. Hanc eandem monitionem, pro Tractatione Sacramenti Pœnitentiæ, præmissam esse volo.

CAPUT I.

De Materia, & Forma Sacramenti Eucharistiæ.

Materia Eucharistiæ, illud nimirum quod aptum est consecrari, id est, transubstantiari in Christi Domini nostri Corpus, & Sanguinem, Panis d est, & vinum. Forma, illa verba: Hoc est Corpus, &c. Hic est Calix sanguinis, &c.

Trid. sess. 13. c. 2. Et 3.

§. I.

De Materia Sanctissimi Corporis.

Materia certò apta.

1. **P**anis ex vero tritico, quod absolute Frumentum appellamus, e certa est materia. *e. s. Th. 3. p. 9. 74. ar. 3. Et passim De Flores.*
2. Eiusdem tamen certitudinis est, si panis fiat ex Roccella, ut cæteri Itali vocant, & nos Siculi communiter vocamus Majorcam. Item si fiat ex illo frumenti genere,